

AKOVB

AKDENİZ OPERA ve BALE KULÜBÜ KÜLTÜR - SANAT DERGİSİ 41-42
MEDITERRANEAN OPERA AND BALLET CLUB CULTURE AND ART MAGAZINE

**BİR PİYANİSTİN
MÜZİKAL TRANSKRİPSİYONLAR
ARASINDA YOLCULUĞU**

A PIANIST'S JOURNEY THROUGH
MUSICAL TRANSCRIPTIONS

HEMŞİREMİZ

**ANTAKYALI
EMMA**

**HİTİT MÜZİĞİ, MÜZİSYENLER,
DANS VE ÇALGILARI**

**HITTITE MUSIC, MUSICIANS,
DANCE AND INSTRUMENTS**

Amazon Yağmur Ormanının Göbeğindeki İnci

TEATRO AMAZONAS

Amazon Yağmur Ormanının
Göbeğindeki İnci

TEATRO AMAZONAS

TEATRO AMAZONAS

“Tropiklerin Paris’i” “Amazon’un Hong Kong’u”
Kauçuk şehri Manaus’un Efsanevi Opera Salonu

Ömer Eğecioglu
Santa Barbara, CA, ABD
omer@cs.ucsb.edu

Atlasa bakacak olursanız, Brezilya'nın Manaus şehrinin Güney Amerika kıtasının göbeğinde, 7 bin kilometre uzunluğundaki Amazon nehrinin ortasında, etrafı balta girmemiş ormanlarla çevrili tropik konumda bir yerleşim merkezi olduğunu göreceksiniz. Günümüzde burada 2 milyon kişi yaşıyor. 19. yüzyıl sonunda bütün dünyaya kauçuk sağlayan ve Amazon nehri taşımacılığı ile kauçuk ticaretini kontrol altında tutan merkez burası olmuş. Yani var oluşunu kauçuğa borçlu.

Manaus hava taşımacılığı başlayana kadar dış dünya ile ilişkisini devasa Amazon nehri üzerinden sağlamış. Atlantik Okyanusu kıyısındaki liman şehri Belém'den Manaus'a gelmek isteyenler bu yolculuk için haftalarca süren bir nehir yolculuğu yapmak zorunda kalmışlar.

Şehri güney yönünde “uygarlığa” bağlamak için yapılan yolların kısa zamanda ormanla yaptığı savaşı kaybetmesi sonucunda, kente bugün de karadan ulaşmak imkansız. Neyse ki günümüzde düzenli hava yolu servisleri var.

Yapay kauçuğun icadı ile önemini kaybeden kent günümüzde Brezilya'nın “Amazonia” eyaletinin başkenti olarak tekrar hayata dönüyor.

2016 yazında Manaus'u ziyaret etme şansım oldu. Şehrin etrafını kale duvarı gibi saran Amazon ormanlarında envai çeşit vahşi hayvan izlenebiliyor: Timsahlar, yılanlar, maymunlar, pembe yunuslar, piranalar, yumruk kadar örümcekler, papağanlar, başka hiç bir yerde göremeyeceğiniz

Amazon nehri ve Amazon yağmur ormanının ortasındaki Brezilya kenti Manaus'un konumu.

kuşlar, binbir çeşit tatlısu balığı ve inanılmaz günbatımları... Aşırı nem ve sivrisinekler de cabası. Ama benim bu şehre gitme nedenimin bunlarla hiç bir ilgisi yok. Bu şehirde beni ilgilendiren şey, Manaus'un gururu, Amazon ormanının ortasındaki muhteşem opera salonu “Teatro Amazonas” oldu.

La Scala veya Paris Operası yavrusu niteliğinde inşa edilmiş böyle bir yapı herhalde bu vahşi ormanların ortasında bulmayı bekleyeceğiniz en son şey olmalı.

Dört tarafı uçsuz bucaksız, aşılmaz Amazon ormanları ile çevrilmiş bir opera binası düşünün.

Ben bu salonu ilk kez Werner Herzog ve Klaus Kinski'nin ilginç opera filmi “Fitzcarraldo” da görmüştüm. Kendim gidip ziyaret etikten sonra izlenimlerimi, çektiğim fotoğrafları ve öğrendiklerimi sizinle paylaşmak istedim.

MANAUS'UN ALTIN ÇAĞI

Manaus'un Altın Çağı, "Kauçuk Baronları" olarak bilinen ve kauçuk üretimi ve ticareti ile hesapsız zengin olan Batılı varlık sahiplerinin çağı oluyor. 19. yüzyılın ikinci yarısında bölgede patlayan kauçuk üretimi bütün dünyaya sağladığı bu değerli madde ile Amazon'a büyük gelir getirdi. Tabii ki bu zenginler yerel halktan çok Avrupa'dan gelmiş olan ve kauçuk baronları olarak kendilerine özgü bir sınıf yaratan yabancı yatırımcılardı.

Kauçuk endüstrisinin Avrupa'dan Manaus'a çektiği çok sayıda servet avcısı arasında İngilizler, Almanlar, İtalyanlar ve Fransızlar çoğunluktaydılar. Orta ve Uzak Doğu'dan işçiler getirildi. O kadar ki, o günlerde gelen yabancı işçiler için kurulmuş olan bir İslam Merkezi ve Camii günümüzde bile faaliyette.

Manaus'un gururu Teatro Amazonas.

Avrupa göçmenleri arasında çoğunluk Fransızdı. Yerel okullarda çocuklara ikinci dil olarak Fransızca öğretilmeye başlandı. Bu kesim zenginleştikten sonra doğal olarak Manaus'ta kendi küçük Paris'lerini yaratmak istediler. Kent, Paris stilinde geniş caddeler, İtalyan tipi meydanlar, havuzlar, fiskiyelerle donandı.

Manaus 19. yüzyılın ikinci yarısında bir şehir olacak kadar büyüdü. İsmi de ilginç bir tarihi var. O tarihten iki yüzyıl önce burada yaşayan ve Portekizlilerin yok ettiği bir yerli kabilenin ismi verilmiş şehre.

BREZİLYA'NIN CUMHURİYET DÖNEMİNDE MANAUS

Brezilya'nın Cumhuriyet dönemindeki ilk Amazonas eyaleti valisi olan Eduardo Gonçalves Ribeiro, Manaus'u hiç yoktan Brezilya'nın en önemli şehirlerinden biri yapan ünlü bir kişi olarak günümüzde de saygıyla anılıyor. Ribeiro'nun kurduğu su ve kanalizasyon şebekesi, o zamanlar için bir devrim niteliğinde olan elektrik dağıtımı, sokaklar, meydanlar ve şehir içi ulaşım gibi altyapılarla Manaus Brezilya'nın en modern şehirlerinden biri haline geldi. 1899 yılında Manaus, Brezilya'nın tramvay kullanılan ilk şehri olarak tarihe geçti. Brezilya'nın elektrik enerjisiyle aydınlanan şehirleri arasında da ikinci sıradaydı; yani 19. yüzyılın sonunda burası çok gelişmişti.

Amazon'un ortasında küçük bir Paris olarak kurulan Manaus'a elbette Paris kalitesinde bir de opera binası gerekiyordu. Yine Vali Eduardo Ribeiro'nun vizyonu ile yapılan "Teatro Amazonas" 12 yıl süren bir inşaat döneminden sonra 1896 yılı sonunda hizmete açıldı.

Bu refah dönemi uzun sürmedi. 1910'larda, Birinci Dünya Savaşı sürecinde yapay kauçuğun icadı ile Manaus'un ekonomik çöküşü başladı. 1920'lerden itibaren ucuz üretilmeye başlayan suni kauçuk ile yarışamayan yerel kauçuk endüstrisi çöktü, Manaus ana gelir kaynağını ve önemini kaybetti, fakirleşti. .

Manaus silinirken büyümeye devam eden Rio de Janeiro, São Paulo ve Belo Horizonte gibi şehirler Manaus'u geride bıraktılar, zenginleştiler, ülkenin geleceğinde daha önemli rol oynamaya başladılar.

Tavandaki müzik, dans, tiyatro ve opera dallarını betimleyen resimlerden sahne üzerinde yer alan "müzik" temalı resim.

SULARIN BULUŞMA YERİ

Manaus şehri coğrafi konumuyla Amazon nehri kıyısında değil, Rio Negro adlı nehir üzerinde (kaynağı Kolombiya'da) kurulmuş. Manaus'un hemen yakınlarında, herkesin Amazon ama Brezilyalıların Rio Solimões (kaynağı Peru'da) adını verdikleri nehir, kuzeyden gelen Rio Negro nehri ile buluşuyor ve bu iki nehir dev Amazon nehrini oluşturuyorlar. İşte Manaus yakınındaki bu iki nehrin buluştukları yer; "Suların Buluşma Yeri" ("Encontro das Águas") gerçekten görmeye değer.

Manaus yakınında "Suların Buluşma Yeri" ("Encontro das Águas") olarak bilinen ve Rio Negro (solda) ve Rio Solimões'un (sağda) birleşerek dev Amazon nehrini oluşturdukları yer.

İleri görüşlü Vali Eduardo Ribeiro'nun vizyonu ile kurulmuş olan Manaus, günümüzde iki milyonluk nüfusuyla sıcak, kalabalık, gürültülü, hareket dolu bir şehir. "Amazon'un Hong Kong'u" ve "Tropiklerin Paris'i" olarak da biliniyor. Günümüzde yakınlarında Brezilya'nın tek vergiden muaf Serbest Bölgesi olarak 1996 yılında yabancı sermaye ile kurulan otomotiv fabrikaları ve elektronik endüstrisinin yatırımları ile yaşamını sürdürüyor.

MANAUS'UN GURURU: TEATRO AMAZONAS

Şehrin São Sebastião adlı meydanında yer alan bu kültür merkezinin açılışı 1896'da eyalet valisi Eduardo Gonçalves Ribeiro tarafından yapıldı. Binanın tasarımı Lizbon merkezli bir mühendislik-mimarlık şirketi tarafından yapılmış ve inşaata 1884'de İtalyan mimar Celestial Sacardim'in gözetiminde başlanmıştı. Proje için 2 milyon dolar harcandığı tahmin ediliyor. Bu meblağ o zaman için inanılmaz bir paraydı.

İtalyan ressam Domenico de Angelis tarafından yapılmış olan tavana Eyfel kulesinin X şeklinde dört ayağını görmek mümkün. Dört bir taraftaki müzik, dans, tiyatro ve opera dallarını betimleyen resimler Paris'te yapılarak Manaus'a getirilmiş. Avizede İtalyan Murano kristali ve Fransız yapımı bronz kullanılmış.

Teatro Amazonas'ın içinde Paris'teymiş hissini yaratmak üzere tavana Eyfel Kulesi'nin dört ayağını aşağıdan göstermek üzere X şeklinde dört sütun boyandı. Bu ayaklar arasında, tavanın dört tarafına müzik, dans, tiyatro ve opera dallarını betimleyen resimler Paris'te boyanarak gemiyle Amazon nehri üzerinden Manaus'a getirildi ve burada bir araya getirilerek yerlerine yerleştirildi. İç dekorasyonlar ve tavan, İtalyan ressam Domenico de Angelis tarafından yapıldı.

Balkonlar ve binayı ayakta tutan sütunlarda inşaat malzemesi olarak üretimine yeni başlanmış olan İngiliz yapımı dökme demir kullanıldı. Büyük sütunlar İskoçya'nın Glasgow şehriden getirilen dökme demir. Dış görünüşleri ise mermer benziyor. Binanın içindeki sütunların üzerinde 22 dekoratif kalkan yer alıyor. Bu kalkanlar gelmiş geçmiş büyük sanatçıları temsil ediyor: Mozart, Beethoven, Verdi, Wagner, Rossini, Shakespeare, Metastasio, Schiller, Racine...

Salonun 701 kişilik kapasitesi var. Birkaç milyonluk bir şehir olan Manaus için bugün küçük görünse de, yapıldığı zaman sadece yörenin zenginlerine hizmet ettiği unutmamak gerek.

Locadan parrere ve orijinalleri Fransa'dan getirilen kırmızı kadife kaplı koltuklara bakış.

AVRUPA'DAN İTHALAT

Model olarak kullanılan Avrupa salonları Milano'nun La Scala'sı ve Paris Operası (Palais Garnier) idi. Tropik ağaçların dışında hemen herşey Avrupa'da ithal edildi. Camlar Bohemia'dan, avizeler Murano'dan, fantastik kubbenin yapımında kullanılan 36.000 fayans Fransa'da Alsace'dan, mermer İtalya'da Carrara'dan geldi. XV. Louis stilindeki kırmızı kadife kaplı koltuklar ve diğer mobilyalar Paris'teki Freres Şirketi tarafından imal edildi.

Orijinalleri Paris'ten getirilmiş olan kırmızı kadife kaplı koltuklar.

Günümüzde (2016) Teatro Amazonas'ın perdesinin görünümü.

Brezilyalı sanatçı Crispim do Amaral tarafından Paris'te yapılmış olan perde yukarı çekildiği zaman kubbenin içine yerleşiyor. Orijinal desende Amaral, "Suların Buluşma Yeri" ("Encontro das Águas") ve yerel nehir tanrıçası Iara'ya yer vermiş. Amazonas Valisi "Eduardo Ribeiro" adı sahnenin üzerinde yer alan yeşil bantın ortasında kabartma harflerle yer alıyor.

Bugünkü perde ve diğer bazı dekorasyonlar, operanın yapımı sırasında ülkede değişen politik sistemlerin bir sentezi oluyor. Dekorasyonlar 1889'da sonu gelen 'Monarşi'nin öğeleri ile onun yerini alan 'Cumhuriyet'in sembollerini bir arada gösteriyor. Monarşi yolun sonuna geldiğinde operanın yapımı daha bitmemişti. Bu nedenle salonun çeşitli dekorasyonlarına yeni Cumhuriyetin amblemleri de eklendi. Örneğin, ilk planlanan kubbe değişikti. Monarşiden Cumhuriyete geçildikten sonra Vali Ribeiro'nun düşüncesi yeni ulusal sistemin öğelerini de binaya eklemek oldu. Böylece siyasi rejim değişikliği sürecinde ortaya çıkan ideolojik anlaşmazlıkları barıştırmacı nitelikte tasarım değişiklikleri yapıldı. Kubbenin planı değiştirildi, Braganza Hanedanı'nın renkleri temel alınarak yaratılan Brezilya bayrağının renkleri kubbenin fayanslarında da kullanılarak, yeni kubbeye sembolik olarak

Cumhuriyetin damgası vuruldu. Operanın ilk yıllarında monarşi fikrini aklından atamamış olan Manauslular için bu Cumhuriyet fikirli kubbenin güzel görünmediği muhakkak.

Amazon'un (ve Brezilya bayrağının) renkleri olan yeşil ve sarının kullanıldığı 36.000 kubbe fayansı Teatro Amazonas için özel olarak Alsace'da yapıldı.

Salonun yıldız motifleriyle yapılmış olan ahşap zemininde, yerel ağaçlardan yapılmış değişik tonlarda parçaların oluşturduğu parkeler kullanıldı. Burada yıldızların koyu ve açık renkli dilimleri "Suların Buluşma Yeri"nde bir araya gelen iki rengi anımsatıyor. Salonun yerlerinde kullanılan ağaçlar yerel Amazon ormanlarından değil de Brezilya'nın başka yörelerinden getirildi. Çok zarif ferforjelerin süslediği iç merdivenlerin basamakları Jacaranda ağacından yapıldı. Dış balkonların inşaatında ise Portekiz'den getirilmiş taşlar kullanıldı.

31 Aralık 1896 tarihinde açılan Teatro Amazonas, 1889'da Brezilya Cumhuriyeti'nin bir parçası olan Amazonas eyaletinin eriştiği sosyo-ekonomik ve kültürel düzeyin bir simgesi oluyor. Bu refah dönemi boyunca Manaus şehrinin zengin kültür hayatını yansıtan etkinliklere ev sahipliği yaptı.

Balkon: Locaların görünüşü.

İÇ DEKORASYON

Sosyal yaşamın odak noktası olan Teatro Amazonas, uygarlık sembolleri olarak kabul edilen Avrupa'dan devşirme tasvirler ve Amazon'u betimleyen imgelerle hem yerlilere hem de yabancılara hitap etmeyi amaçlıyordu. Duvarların ve özellikle parterin dekorasyonu Amazon'un tropikal doğasını ve 19. yüzyıl Brezilya elit tabakasının romantik sanat anlayışını yansıtıyor.

Basitçe dış hatları olan yapı çok süslü bir iç dekorasyona sahip. Bu zengin iç dekorasyonunda altın varak, lüks kırmızı kadife hakim.

Süslemelerde, heykel ve resimlerde antik Yunan ve Roma mitolojik figürlerine, bunlara ek olarak da yöreye özgün motiflere yer verilmiş. Frizlerde daha yerel öğelere, palmiye yapraklarına, trabzanlarda ise yerli başı motiflerine rastlamak mümkün.

Lobide büyük altın yaldızlı aynalar, kristal avizelerin ışığını yansıtıyorlar.

Orkestra çukuru 60 kişilik bir müzisyenler topluluğunu alacak büyüklükte yapılmış. Zamanın standartlarına göre sahne olağanüstü büyük. Orijinal perdenin içinde saklandığı kubbeyi de sayarsak, sahenin yüksekliği 75 metreyi buluyor.

Ana salonun yanında restorasyon görmemiş orijinal ahşap parkelerle döşenmiş olan küçük bir yan resepsiyon salonu var. Kapıların üzerinde zamanın en ünlü Brezilyalı sanatçılarının büstleri yer alıyor.

İkinci katta orijinal yapıda kullanılan koltukların örnekleri, Brezilyalı bestecilerin tabloları, eski enstrümanlar sergileniyor. En üst katta ise orijinal kulis odalarından biri o zamanki eşyalar kullanılarak muhafaza edilmiş. Operanın girişinde bir odanın duvarları burada icra etmiş olan ünlü sanatçıların plaketteriyle donanmış. Bunlara bir örnek, 1911 yılında Teatro Amazonas'ı ziyaret eden ünlü Brezilyalı besteci Heitor-Villa Lobos.

Dikkat edilmesi gereken bir nokta: Operanın klima sistemi sadece performans süresince açılıyor, dolayısıyla binayı gezerken boğucu bir sıcakla mücadele etmek durumundasınız.

Teatro Amazonas'ı inşaatının son safhalarında gösteren bir fotoğraf, 1896.

AÇILIŞ VE İLK GÖSTERİMLER

"Suların Buluşma Yeri"motiflerini taşıyan perdenin ilk açılışı 1896'nın son akşamı oldu. O gece sahne alan yerel sanatçılar Manaus'a yeni bir çağın, yeni bir asrın ve yaşamın müjdesini getiriyorlardı. Açılıştan tam yedi gün sonraki etkinlikte, Italian Lyric Company adlı opera topluluğu, İtalyan besteci Amilcare Ponchielli'nin "La Gioconda" operasını seslendirdi. Bu şekilde salonda opera sunma geleneği de başlamış oldu. Bu iki etkinlik sanki yerel ve yabancı arasında kurulan bir köprü, bir diyalog niteliğindeydi.

20. yüzyılın ilk sezonlarında kenti tekrar ziyaret eden Italian Lyric Company'ye ek olarak Manaus'a gelip Teatro Amazonas'ta sahneye çıkan opera toplulukları şöyle:

1901: Italian Lyric Company (ikinci kez)

**1902: Italian Opera and Operetta Company (İtalya)
Pigmeus Drama Company (Rio Grande do Norte)
Principe Real de Lisbon Theater Company (Portekiz)
São Pedro de Alcântara Theater Company (Rio de Janeiro)**

Zamanında kültür meraklısı Amazonlular tropik sıcaklara ve rutubete rağmen operaya en lüks kıyafetleri ile gelirlerdi. Erkeklerin smokinleri, bayanların son moda lüks tuvaletleri ve şapkaları teşhir edilirdi. Görgü kurallarına uygun davranışlar, Avrupa'nın yüksek sosyetesini aratmayacak bir zarafet görünümüydü. Bu her haliyle Avrupa'nın herhangi bir kültür merkezinden farksızdı.

20. yüzyılda uzun süre dış cephesi mavi renkte kalan Teatro Amazonas, 1970'lerdeki restorasyonda orijinal rengi olduğu düşünülen bugünkü rengi pembeye değiştirilmiş. Bu resimde Teatro Amazonas bir zamanlardaki mavi görünümünde.

Manaus'un incisi Teatro Amazonas'ın São Sebastião Meydanı'ndan görünümü, Haziran 2016.

RESTORASYONLAR

Amazon'un aşırı rutubeti bir zaman sonra etkisini gösterdi ve binanın içi büyük zarar gördü. Koruma amaçlı restorasyonların ilki 1929'da yapıldı. 1942'de kültür merkezi tamamen kapandı. Daha sonra 1962'de bina tekrar elden geçirildi. 1970'lerdeki restorasyonda binanın dış cephesinin rengi maviden orijinal rengi olan pembeye değiştirildi. İyi çalışmayan bir klima sistemi ise 1974'te konuldu, parterdeki parkelerin hepsi tamir edilip yenilendi. 1980'lerin sonunda çok gereken bir komple restorasyon yapıldı. Bu son restorasyonda ahşap koltukların tahta kurtlarına kurban gittiği, duvar panellerinin çürümeye başladığı tespit edildi. Bina 15 milyon dolar harcanarak baştan aşağı elden geçirilip tamir edildi. 1990 yılında başlayan ve üç sene süren ve 8 milyon dolara

malolan restorasyondan sonra tiyatronun Plácido Domingo'nun Don José'yi seslendireceği "Carmen" ile sahnelerini tekrar açması planlanmıştı. Ama ne yazık ki enflasyon nedeniyle mali sorunlar yüzünden Domingo'lu açılış gerçekleşemedi. Yine de 90 yıllık bir aradan sonra opera Manaus'a 1997 sezonunda döndü. Nisan ayındaki iki haftalık uluslararası müzik festivali ile açıldı. Verdi'nin "La Traviata"sı, Bizet'nin "Carmen"i ve Rossini'nin "Sevil Berberi" dinleyicilerle buluştu.

Kuruluşunun 120. yılı olan 2016'da Brezilya'nın Amazon Eyaleti Kültür Bakanlığı'nın Teatro Amazonas için hazırladığı özel afiş.

FITZCARRALDO VE CARUSO

Neredeyse bir asıra yakın bir süre sessiz kalan kültür merkezi 1982'de Werner Herzog'un "Fitzcarraldo" filminin çekiminde kullanıldı. Klaus Kinski ve Claudia Cardinale'in başrolleri oynadığı "Fitzcarraldo"nun Manaus'taki bölümlerinin çekimi bir hafta sürdü. Teatro Amazonas'ın hem içinin hem de cephelerinin kullanıldığı sahneler burada çekildi.

Filmin başlangıcında opera delisi maceracı Brian Sweeny - "Fitzcarraldo" Fitzgerald, Peru'dan günlerce süren bir yolculuktan sonra Enrico Caruso'yu dinlemek üzere nehir yoluyla Manaus'a gelir. Operanın bitimine yetişebilen Fitzcarraldo, filmde Caruso'yu Verdi'nin "Ernani"sinden bir arya söylerken izleme imkanı bulur.

Herhalde Teatro Amazonas'ın zaten efsanevi olan statüsünü daha da masalsı hale getirmek için ortaya atılan yakıştırmalarda, bu mekanda söylemiş sanatçılar arasında Enrico Caruso'nun yanısıra, Jenny Lind, Sarah Bernhardt gibi efsanelerin de olduğu birçok kaynaktan ballandıra ballandıra anlatılıyor. Ama gerçekte bu sanatçıların Manaus'a gittikleri doğru değil. Örneğin, biyografilerine göre;

Caruso Brezilya'da sadece dört kez sahne almış. Bunların tarihleri şöyle: Rio de Janeiro (Teatro Lyrico) 1903 yazı; Rio de Janeiro (Teatro Municipal) 1917 yazı; São Paulo (Teatro Municipal) 1917 sonbaharı; Rio de Janeiro (Teatro Municipal) 1917 sonbaharı. Yani Caruso Manaus'a hiç gelmemiş.

Jenny Lind ise 1887'de öldüğü için 1896'da açılan Teatro Amazonas'ta sahneye çıkmadığı çok daha kesin!

AMAZON FİLMARMONİK ORKESTRASI

Teatro Amazonas, Manaus'un "Amazon Filarmonik Orkestrası"na da ev sahipliği yapıyor. 54 kişilik orkestranın üyelerinin yarısından fazlası, 1990'dan sonra Doğu Avrupa ülkelerinden gelen göçmen sanatçılar. Bunlar özellikle Rusya, Bulgaristan ve Beyaz Rusya'dan gelmişler.

Teatro Amazonas her Mayıs ayında uluslararası bir opera festivaline ev sahipliği yapıyor. Bunun yanı sıra bale, geleneksel dans, sinema, caz ve klasik müzik festivalleri de yapılıyor. 2016 yılında tiyatrunun kuruluşunun 120. yılı kutlanırken oradaydım. Bu vesileyle, yapılan etkinliklerden yerel bir topluluğun dans gösterisini izleme fırsatını buldum. Böylece o eski koltuklarda izleyici olarak oturma ayrıcalığını da yaşadım.

2016 yılının Haziran ayında Teatro Amazonas'ta bir dans topluluğunun gösterisinden sonra alkış alan sanatçılar.

Locaların görünüşü

Parterin avizesi ve salona yukarıdan bakış

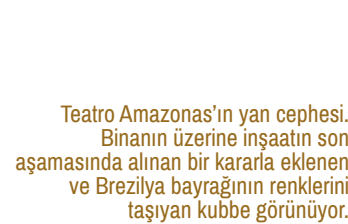
Solda: Manaus São Sebastião Meydanı ve Teatro Amazonas, 1906. Sağda: São Sebastião Meydanı ve Teatro Amazonas, 2016.

Solda: Teatro Amazonas'ın lobisi, 1907. Mermer görünümlü sütunlar aslında dökme demirden yapılmış. Bu sütunlar İskoçya'nın Glasgow şehrinde imal edilerek deniz ve nehir yoluyla Manaus'a getirilmiş. Sağda: Teatro Amazonas'ın lobisinin görünümü, Haziran 2016.

Manaus'taki São Sebastião Meydanı ve limanın açılışı münasebetiyle 1900'da dikilen heykel. Heykelin cepheleri dünyanın dört kıtasına ayrılmış: Afrika, Avrupa, Asya ve Amerika. Meydanın taşları ise Manaus'un yakınlarında "Suların Buluşma Yeri"nde bir araya gelerek Amazon'u oluşturan koyu renkli Rio Negro ve açık renkli Rio Solimões'u temsil ediyor.

Teatro Amazonas'ın yan cephesi. Binanın üzerine inşaatın son aşamasında alınan bir kararla eklenen ve Brezilya bayrağının renklerini taşıyan kubbe görünüyor.

Yazar Manaus yakınında Rio Negro'da pembe tatlısu yunuslarıyla haşır neşir olurken. Haziran, 2016.